REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

KARCZEWSKA Olga

z d. Bednarska

s/c ..... i .....

z d. .....

Dane personalne

Malarka

ur. 7.3.1900 w Kraków

kraj: .....

zm. 9.7.1986 w Sommières

kraj: Francja

pochowany Sommières

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 16.7.1986 - nekrolog

" " 30.7.1986 - wspomnienie

Ś. † P. DP 16.07.1986

Olga Karczewska

z Bednarskich

ur. w Krakowie 7 marca 1900 r. zmarła w Sommières we Francji, opatrzona św. Sakramentami, 9 lipca 1986 r., po latach niespożytej aktywności malarskiej znaczonej licznymi osiągnięciami artystycznymi w Wielkiej Brytanii, Francji i Italii.

Olga spoczęła 11 lipca w cieniu cyprysów cmentarza Sommières,

pozostawiając w głębokim żalu

MĘŻA, CÓRKĘ, ZIĘCIA i WNUKI

2630/1

DP.

oca 1986 r.

OLGA KARCZEWSKA

LGA Karczewska była osobą niezwykłą: malutka,ze szeroką, bardzo słowiańską zą o zadartym nosku i dużych niebieskich oczach, wyglądak skrzat, zjawisko trochę aczne, iskrzącę się energią i e nieprzewidzianych zarzeń. Urodziła się na początku dziestego wieku w Krakowie, amożnej rodzinie ziemiańsko-szczańskiej; ukończyła nazjum w swym rodzinnym ście, po czym studiowała literafrancuską na paryskiej Sorbonie i na uniwersytecie w Grenoble. Z początkiem drugiej wojny światowej Olga ze swą trzyletnią córeczką wylądowała w Londynie i pracowała w różnych polskich urzędach i instytucjach. W Londynie także poznała dziennikarza (byłego redaktora warszawskiego „Kuriera Polskiego" i londyńskiego „Dziennika Polskiego"), Marcelego Karczewskiego, za któ-

niesamowitą. Olga posiadała i duży talent i ogromną imaginację, dynamikę oraz niezwykłą intuicję. Była wesoła, spontaniczna, jej postępowanie wypływało całkowicie z jej instynktu, z jej podświadomych, niekontrolowanych odruchów. Chyba owa niezawodna intuicja zawiodła ją do malutkiego miasteczka na południu Francji, gdzie kupiła siedemnastowieczny, na wpół zrujnowany dom. Tam — dzięki wytężonej pracy i organizacji Olgi i jej męża — powstała szkoła malarska: Céntre d' Art d'Aigaliers, do której zjeżdżali się uczniowie z różnych stron Europy. Szkoła, sławna w całej Prowancji, przetrwała przez długie lata — została zamknęta w 1975 roku. Mimo ciężkiej pracy związanej z prowadzeniem szkoły, Olga nie przestała malować i wystawiała swe prace we Francji, w Anglii, we Włoszech.

Zdobywała nagrody, medale na międzynarodowych wystawach;

Ś. † P.

Olga Karczev

z Bednarskich

ur. w Krakowie 7 marca 1900 r. zmarła
Francji, opatrzona św. Sakramentami, 9
latach niespożytej aktywności malarskiej
mi osiągnięciami artystycznymi w Wielkiej
i Italii.

Olga spoczęła 11 lipca w cieniu cyprysów
mières,

pozostawiając w głębokim żalu

MĘŻA, CÓRKĘ, ZIĘ

2630/1

Na stad
się w ub. p
we zawody
najwybitni
— rekord
olimpijskic
pełniony
choć pod
deszcz. Ca
obowiązuje
mieć nawe
były jakby
przed bli
Wspólnoty,
Edynburgu
dy te bojk
skie — N
sytuacji, ja
Do bojkot
Uganda i

30 lipca 1986 r.

OLGA KARCZEWSKA

OLGA Karczewska była osobą niezwykłą: malutka,ze swą szeroką, bardzo słowiańską twarzą o zadartym nosku i dużych jasnoniebieskich oczach, wyglądała jak skrzat, zjawisko trochę dziwaczne, iskrzącę się energią i pełne nieprzewidzianych zamierzeń. Urodziła się na początku dwudziestego wieku w Krakowie, w zamożnej rodzinie ziemiańsko-mieszczańskiej; ukończyła gimnazjum w swym rodzinnym mieście, po czym studiowała literaturę francuską na paryskiej Sorbonie i na uniwersytecie w Grenoble. Z początkiem drugiej wojny światowej Olga ze swą trzyletnią córeczką wylądowała w Londynie i pracowała w różnych polskich urzędach i instytucjach. W Londynie także poznała dziennikarza (byłego redaktora warszawskiego „Kuriera Polskiego" i londyńskiego „Dziennika Polskiego"), Marcelego Karczewskiego, za którego wyszła za mąż bardzo, bardzo szczęśliwie w 1946 roku.

Poznałam Olgę w kilka lat później, jako uczennicę w studium malarstwa prof. Bohusza-Szyszki. Malarstwo jej — tak jak ona sama — było niezwykłe — interesujące nie tylko swymi walorami czysto plastycznymi, lecz także swą treścią wewnętrzną, swą specyficzną atmosferą, czasami tajemniczą, niesamowitą. Olga posiadała i duży talent i ogromną imaginację, dynamikę oraz niezwykłą intuicję. Była wesoła, spontaniczna, jej postępowanie wypływało całkowicie z jej instynktu, z jej podświadomych, niekontrolowanych odruchów. Chyba owa niezawodna intuicja zawiodła ją do malutkiego miasteczka na południu Francji, gdzie kupiła siedemnastowieczny, na wpół zrujnowany dom. Tam — dzięki wytężonej pracy i organizacji Olgi i jej męża — powstała szkoła malarska: Céntre d' Art d'Aigaliers, do której zjeżdżali się uczniowie z różnych stron Europy. Szkoła, sławna w całej Prowancji, przetrwała przez długie lata — została zamknęta w 1975 roku. Mimo ciężkiej pracy związanej z prowadzeniem szkoły, Olga nie przestała malować i wystawiała swe prace we Francji, w Anglii, we Włoszech.

Zdobywała nagrody, medale na międzynarodowych wystawach; obrazy jej znajdują się i w prywatnych zbiorach i w kilku muzeach. Po zlikwidowaniu szkoły w Aigaliers, Olga z mężem przenieśli się do pobliskiego miasteczka, uroczego Someres. Malowała tak długo, jak pozwolił jej wiek i zdrowie. Odeszła nagle 9 lipca.

Alicja Drwęska